

Η «αδυναμία ή άρνηση» των ελεγχόμενων από το ΠΑΣΟΚ Συνδικάτων να αντιδράσουν στις οδυνηρές «ρυθμίσεις» που επέβαλε και συνεχίζει να επιβάλλει η τρόικα στα ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ μαζί με τις 250 «ανιστόρητες» Βουλευτικές υπογραφές στο «νεκροσέντονο» των ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ αποτελούν ιστορικά δεδομένα.

Είναι δεδομένα και τα ανεξέλεγκτα επίπεδα αηδίας σε αυτούς που πίστεψαν και στήριξαν την Ιδέα του Συνδικαλισμού και θυμηδίας στην παραπαίουσα Ελληνική Κοινή Γνώμη που αδυνατεί να συνθέσει σε μια εικόνα με...νόημα τα επιμέρους στοιχεία του ακατανόητου πλέον εργασιακού «πάζλ» και της δυσθεώρητης ανεργίας!

Η αποκαλούμενη διεθνώς «μεσαία τάξη» που αποτελεί έδαφος στήριξης για τις ανώτερες κοινωνικοοικονομικές τάξεις των «εχόντων» και σημείο αναφοράς για τα μέλη των εργατικών τάξεων που, ως γνωστόν, έχουν μεν τίμια αλλά «μουτζουρωμένα» από το μόχθο της καθημερινότητας χέρια χαρακτηρίζεται στην κοινωνιολογική, οικονομική και πολιτική θεωρία και με την γνωστή έννοια του «λευκού κολάρου».

Ο μεγάλος, μακαρίτης Αμερικανός κοινωνιολόγος, C. Wright Mills έγραφε πριν μερικές δεκαετίες ότι από τη στιγμή που τα μέλη της μεσαίας κοινωνικής τάξης «του λευκού κολάρου» εντάσσονται παραγωγικά στο οικονομικό σύστημα καταλήγουν να ανταλλάσσουν χρόνο και ενέργεια με την δεκαπενθήμερη ή μηνιαία αμοιβή τους χάνοντας το αυθόρμητο χαμόγελο και την ευγένειά τους που προσφέρουν στους «πελάτες» ως μέρος του συμβολαίου εργασίας που συνυπογράφουν με τον εργοδότη τους (με τις ευλογίες της ΑΔΕΔΥ!...)

Σας υπενθυμίζω, εργαζόμενους, άνεργους και άεργους ότι όταν πριν δύο δεκαετίες μας ερχόταν από την Αμερική και την Ιαπωνία οι πρωτότυπες τότε ιδέες με νέα εργασιακά σχήματα που εξέφραζε ο ευρηματικός τίτλος «ελαστικά ωράρια εργασίας» κανείς δεν

μπορούσε να φαντασθεί τις εξελίξεις που τώρα προκύπτουν ραγδαία και τον ευτελισμό της καθημερινότητας της μεσαίας ελληνικής τάξης. Ήδη απογυμνώθηκε και ο μύθος ότι η «Μεσαία Τάξη» στηριζόμενη στα ελαστικά ωράρια υποτίθεται ότι θα μπορούσε να απολαύσει «τον ελεύθερο χρόνο» δημιουργικά, να αναπτύξει καλύτερες διαπροσωπικές σχέσεις με μέλη της οικογένειας, να αποβεί περισσότερο ανταγωνιστική στην παραγωγική διαδικασία.

Οδηγούμεθα σε παρανοϊκές νοηματικές διαδρομές διαπιστώνοντας τη δραματική συρρίκνωση της μεσαίας τάξης και, ξεπερνώντας τα προσχήματα που επικαλύπτουν οι ψευδαισθήσεις, βλέπουμε την ευρεσιτεχνία των «ελαστικών ωραρίων» να οδηγεί την εργατική τάξη στην ευτελή θέση του «εμείς τουλάχιστον απασχολούμαστε έστω με 4ωρα...».

Εδώ και δύο χρόνια, στην εποχή του οικονομικού-κοινωνικού-ψυχολογικού παγετώνα της απαξίωσης που μας επέβαλε η τρόικα και τα «Μνημόνια» αποκαλύπτεται ένας απίστευτα διψασμένος για κέρδη και αδηφάγα άπληστος ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ που απομυζεί την ζωτική ενέργεια των εργαζομένων δικαιώνοντας τη συμπεριφορά του με το πρόσχημα της ανάγκης αύξησης της ανταγωνιστικότητας...

Τρόικα και Συγκυβέρνηση με συνεχείς περικοπές μισθών και συντάξεων μας οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε επίπεδα αμοιβών Σοβιετικών δορυφόρων οικονομιών πριν την πτώση του «Τείχους του Βερολίνου»...

Κόψτε, μειώστε, κόψτε, μειώστε για να γίνεται ανταγωνιστικοί!

Ανταγωνιστικοί πού;

Στην επέλαση του «κίτρινου κινδύνου» που, «άκουσε και...φρίξε» φίλε Διεθνιστή Μαρξιστή, εκπορεύεται από την πατρίδα του Μάο, ανδρώνεται στα σπλάχνα της Κομμουνιστικής ΚΙΝΑΣ και απειλεί όχι μόνο το μόρφωμα του Καπιταλισμού (είδωλο του οποίου είναι απασχολώντας περίπου 300 εκατομμύρια Κινέζων ενώ το υπόλοιπο ένα δισεκατομμύριο λειτουργεί με προδιαγραφές Κομμουνιστικής οικονομίας) αλλά τις ίδιες του τις ρίζες!

Πάντως άσχετα με τα ευφυολογήματα των πράσινων και μπλε στελεχών της Συγκυβέρνησης υπό την εποπτεία του Δρ Λουκά Παπαδήμου και τα όσα μας επέβαλαν οι αρμόδιοι Υπουργοί με τις ρυθμίσεις στα εργασιακά θέματα, πέρα από τις ορδές ανέργων, τις ουρές πεινασμένων σε γραμμές συσσιτίων, και ρακοσυλλεκτών στους κάδους σκουπιδιών, ίσως ξαναδούμε παιδιά κάτω των δέκα ετών (εάν είναι...»τυχερά») να εισέρχονται στο χώρο εργασίας μία ώρα πριν την ανατολή και να εξέρχονται μία ώρα μετά τη δύση του ήλιου!...

Σήμερα η εικονική πραγματικότητα της ελληνικής «μεσαίας τάξης» που δήθεν ευημερούσε με...δανεικά, θύμα της απληστίας του διεθνούς κεφαλαίου και των εντοπίων εκπροσώπων του στην Κυβέρνηση και τα Τραπεζικά-πιστωτικά ιδρύματα, σβήνει με απίστευτα γοργούς ρυθμούς από τον χάρτη του κοινωνικού συστήματος.

Τελικά κανείς τους δεν συνειδητοποιεί ότι εφόσον ΕΚΛΕΨΑΝ απροκάλυπτα την υπόσχεση του «παραδείσου» κάποια στιγμή η ΕΚΡΗΞΗ θυμού θα είναι αναπόφευκτη;

Πράσινες Κυβερνήσεις και στελέχη που δήλωναν «Σοσιαλιστές» τώρα πια με σαφή καπιταλιστικό προσανατολισμό, σε αγαστή συνεργασία με τους μπλε, έθαψαν στο χρονοντούλαπο της μνήμης τους όσα οδήγησαν 160 χρόνια πριν Μάρξ και Ένγκελς να συνθέσουν το ανατρεπτικό τους κάλεσμα:

«....εργάτες ενωθείτε, δεν έχετε τίποτε να χάσετε παρά μόνο τις αλυσίδες σας...»

Κλείνω προσθέτοντας:

«και εσείς άνεργοι και συνταξιούχοι πριν χάσετε και τα τελευταία ίχνη αξιοπρέπειας!...»